

Walter Hirsch - porträttör som får kändisarna att slappna av

Efter fyrtio år som fotograf är Walter Hirsch aktivare än någonsin. Hans porträttbilder dyker ständigt upp i olika tidningar; säkert känner du igen någon av dessa 6 bilder från Veckorevyn, Amelia eller Aftonbladet...

SAMTLIGA PORTRÄTTBILDER vi visar är ursprungligen illustrationer till intervjuer i olika tidningar, men de är synnerligen *fria* illustrationer.

– Jag brukar undanbe mig texter och direktiv inför mina fotograferingar, berättar Walter Hirsch. Det bästa sättet att skapa ett porträtt är tolka själva människan.

Att ta en bild som dessa tar som regel omkring en halv dag, med förberedelser och en närmast obligatorisk fikastund före själva fotograferingen.

– Under tiden lär vi känna varandra, säger Walter och får det att låta väldigt enkelt.

Men faktum är att han har en omvittnad förmåga att få folk, kända såväl som okända, att slappna av framför kameran. En del av den förmågan ligger i den polioskada som han haft sedan barn.

– Speciellt när jag fotograferar kvinnor kan jag märka att min polio kan vara en fördel; att de upplever mig om »ofarlig». Men även i övrigt är jag en sän person som inte har svårt att närma mig folk.

Är det någon skillnad mellan att fotografera män och kvinnor?

– Nej, det tycker jag inte. Det är en del som föredrar att fotografera kvinnor, för det uppfattas som lite »tjugigare». Men så ser inte jag det – för mig är det bara människor, oavsett kön.

Hur det med kändisar kontra »vanliga

människor»?

– Det är en viss skillnad, kändisarna är ju ofta väldigt vana vid att bli fotograferade. Det går fortare, vilket ofta också är nödvändigt eftersom de sällan kan offra en hel dag åt en porträttfotografering.

– Dessutom tycker jag att det är väldigt roligt att fotografera *kreativa* människor, som konstnärer och författare.

Helst grått eller vitt

Han delar in sin fotografi i två delar: det artistiska och det hantverksmässiga. Porträtten vi visar här tillhör den senare kategorin.

– De kan naturligtvis ändå vara på något sätt artistiska, men jag har ett annat förhållningssätt när jag gör de här bilderna, jämfört med när jag arbetar med mina egna projekt.

Till hans förhållningssätt hör en önskan att förenkla, nästan så mycket som möjligt. Han undviker ofta rekvisita, och är inte förtjust i »konstiga» bakgrunder.

– Helst skulle jag vilja använda en grå eller vit bakgrund hela tiden. Men det vill inte kunderna...

Därmed inte sagt att han tar avstånd från det glamourösa. En av hans grundprinciper är att de avporträtterade själva ska tycka om bilderna – de ska vara »snugga och inbjudande».

– Men det jag har svårt för är den här »krångligheten» som ibland är så populär. Visst kan det verka mer »artistiskt» att krypa intill ansiktet på någon med ett vidvinkelobjektiv...men det bryr jag mig inte om! Jag vill göra enklare bilder, som är lättare att »läsa».

Gillar inte kvadrat

Walter Hirsch använder sig oftast av mellanformat när han tar sina porträtt,

så även denna gång.

– När det kommer i tryck är det väl inte så ofta det blir så stor skillnad mellan olika filmformat, så bra som filmerna har blivit, men det är lite »maffigt» med ett stort negativ eller dia!

Han pendlar mellan formaten 6 x 4,5 cm och 6 x 7 cm. Tidigare hade han Hasselbladsutrustning, men kunde aldrig förlika sig med det kvadratiske formatet. Även då gjorde han avlånga bil-

Till vänster: Kajsa Mellgren, sångerska, programledare, mm.

Ovan: Ulf Ekberg, musiker

der, så att han fick beskära negativerna.

Han arbetar som synes med glädje i studion som han har i Nacka utanför Stockholm, men tar ibland också porträtt utomhus. Fast inte under vinterhalvåret.

– Jag gillar inte att ha kala träd i bakgrunden, så att det ser ut som nåt slags månlandskap. Och det här med att ta ut blixtar på vintern, så att man får stark belysning mot mörk himmel, det är inget för mig.

I studion slipper han också »vädernojan«, som utomhusjobben ofelbart för med sig.

– Dagen innan ett jobb som ska göras utomhus blir jag alltid nervös och bör-

jar tänka på vad som händer om vädret ställer till det.

Men det är inte bara bekvämlighet som gör att han ofta föredrar studion.

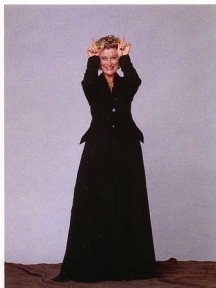
– Jag är en stor beundrare av den amerikanska traditionen inom porträttfotografi, där man arbetar i studio med enkel ljussättning. Generellt är mina bilder ofta ett slags »hommage« till de fotograferna. Samtidigt som jag försöker förvalta arvet och göra något eget.

Naket på nytt

Walter Hirsch har sedan femton år tillbaka en statlig inkomstgaranti; han

Nedan: Michaela de la Cour, sångerska
Till höger: Sanna Ekman, skådespelerska

Ovan: Lena Endre, skådespelerska
Till höger: Idde Schultz, sångerska

Walter Hirsch

Född 1935 i dåvarande Leningrad

Har arbetat som fotograf sedan 1957, de första åren åt filmbolaget Paramount, därefter som frilans.

Han har gjort fjorton böcker och cirka femtio utställningar.

är en av sex svenska fotografer som har så kallad »konstnärlön«. Vilket, som sagt, inte gör att han lutar sig tillbaka i gungstolen. Tvärtom.

Förutom alla jobb, ägnar han sig just nu åt fyra större egna projekt. Bland annat kommer vi under hösten åter kunna njuta av hans svartvita nakenbilder mot grå bakgrund, den här gången i bokform. Samtidigt som hans

bilder med största sannolikhet kommer dyka upp i flera av landets största tidningar.

– Det är fortfarande, efter fyrtio års fotograferande, roligt att få se mina bilder i tryck. Ätminstone de gånger då tidningsmakarna har gjort ett bra jobb... ■

Peter Wiklund